

Psalm 93 (92) /wg BT wyd. 4/

¹ Pan króluje, oblókł się w majestat,
Pan przywdział potęgę i nią się przepasał:
tak utwierdził świat, że się nie zachwieje.

² Twój tron niewzruszony od wieczności,
Ty jesteś od wieków, <o Boże>.

³ Podnoszą rzeki, o Panie,
rzeki swój głos podnoszą,
rzeki swój szum podnoszą.

⁴ Ponad szum wód rozległych,
ponad potęgę morskiej kipieli
potężny jest Pan na wysokościach.

⁵ Świadectwa Twoje są bardzo godne wiary;
domowi Twojemu przystoi świętość
po wszystkie dni, o Panie!

Pan króluje. Takie radosne obwieszczenie królewskiego panowania Boga rozpoczyna jeszcze dwa inne psalmy Psalterza (zob. Ps 97,1; 99,1). Psalmi te należą do pieśni pochwalnych na cześć Boga Króla. Psalm 93 używa metafory królewskich szat, by podkreślić Boży majestat i potęgę. Wspomina też o tronie, który niewzruszenie trwa od wieków. Ten obraz podkreśla stałość Bożej władzy. Ona zapewnia stabilność, a więc bezpieczeństwo ziemi, która jest dziełem Boga.

Rzeki swój głos podnoszą. Trzykrotne prawie dosłowne powtórzenie tego zwrotu powoduje wrażenie wzburzonych fal i ich potęgi. To żywioł rzek i mórz, który zagraża potopem i zniszczeniem zamieszkałej ziemi. To może być każdy „żywioł” zagrażający ziemi i nam osobiście. Jednakże w następnym wierszu z naciskiem, także używając powtórzenia, ogłoszone zostało, że Pan jest potężniejszy od wrogiego żywiołu.

Świadectwa Twoje są bardzo godne wiary. Boże obietnice godne są wiary. Izrael opierał na nich swoją nadzieję w trwałość swojego wybrania, przymierza, kultu w jerozolimskiej świątyni, obietnicy danej Dawidowi. My pokładamy ufność w świadectwie Jezusa Chrystusa, Syna Bożego ustanowionego Królem Królów i Panem Panów (por. Ap 19,16).

Panie Jezu, który pokonałeś wrogie potęgi zagrażające naszemu zbawieniu, bądź uwielbiony po wieczne czasy. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv